

Dùng Ba Bát Mì Để Dạy Con Bài Học Sâu Sắc

Một người bố 3 lần dùng bát mì trứng dạy con. Một buổi sáng, bố làm 2 bát mì trứng, một bát mặt trên có trứng, một bát mặt trên không có trứng, đặt ngay ngắn trên bàn, rồi hỏi cậu con trai muốn ăn bát nào ?

- Bát có trứng. Cậu chỉ vào bát và nói.
- Nhường cho bố đi, Khổng Dung 7 tuổi đã biết nhường lễ, con 10 tuổi rồi.
- Khổng Dung là Khổng Dung , con là con, con không nhường !

Bố hỏi dò : Không nhường thật à ?

- Không nhường! Cậu bé kiên quyết trả lời, rồi lập tức cắn lấy một nửa miếng trứng, biểu thị bát mì đã thuộc về mình.

Người bố đối với động tác và tốc độ của cậu con hết sức kinh ngạc nhưng nhẫn nại hỏi lần cuối :

- Con không hối hận chứ ?
- Không hối hận.

Và để biểu thị quyết tâm không gì lay chuyển, cậu ta ăn luôn miếng trứng còn lại.

Người bố lặng lẽ nhìn con ăn xong bát mì, ông quay sang bắt đầu ăn bát mì không trứng của mình, thì ra dưới đáy bát mì của người bố có hai cái trứng, cậu con cũng trông thấy rõ ràng.

Ông chỉ vào hai cái trứng trong bát mì, dạy cậu con rằng:

“Ghi nhớ! Người muốn chiếm tiện nghi, sẽ không bao giờ chiếm được tiện nghi ”.

Cậu con cảm thấy xấu hổ.

Lần thứ 2. Buổi sáng chủ nhật, bố lại làm hai bát mì trứng, cũng là một bát trứng nằm bên trên và một bát bên trên không có trứng. Ông vô tư hỏi :

- Con ăn bát nào ?
- Con 10 tuổi rồi, con sẽ kính nhường cho bố. Vừa nói vừa lấy bát mì không trứng.
- Không hối hận chứ ?
- Không ạ !

Cậu kiên quyết trả lời rồi ăn rất nhanh, nhưng ăn gần hết cũng không thấy trứng đâu, còn người bố bắt đầu ăn bát mì của mình, điều không ngờ là bát mì của ông ngoài cái trứng nằm mặt trên còn có

thêm một cái trứng nằm dưới đáy bát. Ông chỉ vào cái trứng nói :

“Ghi nhớ! Người muốn chiếm tiện nghi có thể phải chịu thiệt thòi lớn ”.

Lần thứ 3. Trải qua vài tháng, bố lại nấu hai bát mì và hỏi con :

- Ăn bát nào vậy con ?
- Không Dung nhường lê, nhi tử nhường diện. Bố là bậc bề trên, bố chọn trước đi ạ.
- Vậy bố không khách sáo nhé.

Ông chọn lấy bát mì có trứng, cậu con lần này thần thái bình tĩnh không vội như hai lần trước, lấy bát mì không trứng mà ăn. Cậu ăn một lúc thì bất chợt phát hiện trong bát mì của mình cũng có trứng. Người bố ý vị thâm trầm nói với con:

“Ghi nhớ! Người không muốn chiếm tiện nghi, cuộc sống sẽ không để cho họ chịu thiệt thòi ”.

Chú thích:

1. Chiếm tiện nghi: chiếm lấy phần tiện lợi cho mình, tham lam không biết nhường nhịn san sẻ với mọi người.

2. Không Dung nhường lê: Không Dung là cháu đời thứ 20 của Không Tử, 7 tuổi đã biết nhường những quả lê ngon cho bố mẹ và anh em còn mình lấy quả lê nhỏ và xấu nhất. Chuyện này có ghi trong sách Tam Tự Kinh là sách vỡ lòng của trẻ con thời xưa.
3. Nhi tử nhường diện: Nhi tử là con cái, diện là cái mặt. Ý nói con cái có lòng hiếu kính với người lớn thì biểu hiện ra bên ngoài phải có hình thức lễ nghi.

Lâm Minh Triết biên dịch.
(Sưu tầm)

Người cha dạy con rất hay phải không chư hiền ?

Cốt lõi của vấn đề, cha muốn con có một sự trầm tĩnh tuyệt đối, mạnh mẽ tuyệt đối, đừng bị tánh tham dẫn dắt tiến tới tuyệt vọng. Cái gì không phải của mình thì không thuộc về mình, có truy tìm cũng vô ích.

Tính nhân quả luôn đúng. Có hi sinh sẽ có hồi báo. Đừng mưu tính, vì mưu tính sẽ dẫn đến hư dối. Người sống hư dối không thể có được báo tốt, chỉ nhận quả hư dối mà thôi.

Có người bảo rằng: "Người lương thiện luôn gặp họa tai. Còn người xấu thì gặp toàn quả tốt. Vậy nhân quả có tính sai không ?"

Nhân quả không thể sai, vì đó lý tánh tự nhiên của quy luật phản phục. "Những việc làm của chúng ta sẽ không bao giờ mất, vũ trụ sẽ dội lại tất cả." Như đôi bàn tay, có vỗ là có tiếng, không ai có thể ngăn được tiếng vang; vỗ càng mạnh thì tay càng đau, cũng không ai ngăn được cái đau này. Thế nên, người tốt không phải xác định bằng hành động, mà lưu xuất từ ý niệm tốt, lời nói tốt, việc làm tốt, là tốt trọn vẹn, không phải giả danh mua tiếng thơm, quảng cáo thật hay cho sản phẩm. Xã hội ngày nay rất nhiều người làm từ thiện, nhưng có được thiện tâm thì rất ít. Hành động thiện đều có lợi ích của mình kèm theo, có khác gì thuốc tốt chứa độc. Làm càng nhiều việc thiện thì phiền não càng nhiều, mệt mỏi thêm tăng. Tại sao ? Vì tâm bất thiện. (Chư hiền cùng thâm nghiệm thật sâu điều này).

Cho nên ngày xưa vua A Xà Thế hỏi tôn giả A Nan: " Bạch thầy, Thế nào là THIÊN Ý HÀNH" ? Tôn giả trả lời: là những hành động được sinh ra từ THIÊN Ý. Nếu mọi việc làm đều xuất phát từ thiện

ý của bệ hạ, dù bệ hạ có ra lệnh giết người để duy trì luật pháp nghiêm minh thì cũng là THIÊN Ý HÀNH.

Cổ đức có câu: "Làm việc tà, tâm không tà vẫn chánh. Làm việc chánh, tâm không chánh vẫn tà" là vậy.

Vậy thế nào là THIÊN ?

Thế nào là ÁC ?

Mỗi người chúng ta chắc đã có câu trả lời.

Là Phật không phải Phật

Là ma chẳng phải ma

Phật - Ma tùy tâm niệm

Không Phật thì là Ma.

Chúc chư hiền tinh tấn. Adidaphat!

- Suru tâm -